

jeg ogsaa mine gode Grunde til at foreslaa Haderslev ved denne Lejlighed, og jeg har intet imod at sige, hvilke disse Grunde er. Naar vi centraliserer denne Forvaltning saaledes, som vi nu gør, vil det være overordentlig ønskeligt, at man under Stiftamtmandens Forsæde faar lagt Ordningen og Udformningen af denne Sag fremad til 1930 i Hænderne paa en Person, som besidder en omfattende Indsigt i alle disse Forhold, og som vil være i Stand til paa fuldt forsvarlig og anerkendelsesværdig Maade at gennemføre den Ordning, som vi skal naa til, naar 1930 er inde og Kapitaliseringen skal foregaa. Jeg tror, der findes en saadan Mand i de sønderjydske Landsdele, og det er saa gunstigt, at han netop for Tiden er til Disposition; men han har sin Bopæl i Haderslev og har Interesser paa forskellig Maade knyttet til dette sit Opholdssted, og det har for mig været bestemmende. Jeg nærer det Haab, at det høje Ting vil anerkende dette som en fuldt ud fyldestgørende Grund, især naar jeg tilføjer, at den Mand, hvis Sagskundskab og administrative Evne jeg her ønsker at benytte, er en Mand, som hele den sønderjydske Befolkning utvivlsomt fra svundne Dage staar i Gæld til for hans Virksomhed, og en Mand, som Staten paa Grund af hans Embedsvirksomhed siden 1920 har en vis Forpligtelse overfor. Det har været min Begrundelse for at foreslaa Haderslev, og jeg nærer et Haab om, at denne Begrundelse vil blive godkendt af det høje Landsting, ligesom den godkendes i Folketinget, hvor den samme Interesse for at samle dette Udvalg et andet Sted kom til Orde.

I øvrigt takker jeg samtlige Partiers Ordførere for den velvillige Behandling af Forslaget og haaber paa dets hurtige Gennemførelse.

J. Chr. Møller: Min Tanke med at ønske Lovforslaget henvist til Udvalg har ikke været den, at Lovforslaget skulde forandres, og naar den højtærede Minister ikke mener, at Ministeriet vil kunne kontrolere de andre Tal, som vist vil fremkomme i Morgen tidlig, er det rigtigt nok, at et Udvalg ikke vil faa videre Betydning. Men jeg vil i øvrigt sige, at den Mand, som jeg har Meddelelserne fra, har — det tror jeg, den højtærede Minister vil erkende — alle Muligheder for at opgive de rigtige Tal. Jeg beklager naturligvis overordentlig meget, at han ikke har kunnet gøre det før. Under disse Omstændigheder vil jeg frafalde Ønsket om at faa Udvalg nedsat, men gaar ud fra, at naar jeg i Morgen faar disse Tal, vil

Ministeriet være saa venligt at se paa dem og eventuelt kontrolere dem. Det kunde maa-ske have Interesse senere hen til Opklaring af, om de Tal, der er opgivet, er rigtige eller ikke. Jeg skal gerne oplyse, at det er Sønderborg Amt, det drejer sig om.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg kan tilsige det ærede Medlem Ministeriets mest ubetingede Villighed til at medarbejde ved en Undersøgelse af det Talmateriale, som det ærede Medlem maatte fremlægge, men uanset hvilket Resultat det nu maatte vise, betyder det for selve Sagen overhovedet intet. Thi naar det ærede Medlem nu udtalte, at det er Sønderborg Amt, det drejer sig om, og at det er de i Bilag 2 til Folketingsudvalgets Betænkning nævnte Talopgivelser angaaende dette Amt, som det ærede Medlem betvivler Rigtigheden af, saa vil jeg derom sige, at den deri givne Oplysning jo gaar ud paa, at der for Sønderborg Amt endnu vil være at betale 123 000 Kr. til Fonden; men det ærede Medlem maa forstaa, at det Tal, som her er angivet, ikke betyder, at man hermed forpligter Sønderborg AmtsArbejdsgivere til at betale 123 000 Kr. Maatte dette Tal vise sig nogle Tusind Kroner for stort, saa vil der være lige saa mange Tusind Kroner mindre, end man kunde formode, at betale for Arbejdsgiverne i Sønderborg Amt, og maatte det vise sig at være nogle Tusind Kroner for lille, vil det modsatte finde Sted. Altsaa, disse Tal betyder ingeniunde en Lovfæstelse af en Betalingspligt med Hensyn til visse Beløb, men er ikke andet end en Opgørelse til Oplysning for den høje Rigsdag om, hvilke Beløb der formodentlig vil være at betale indenfor de forskellige Amter. Hvilke Beløb der endelig skal betales, vil bero paa, hvad der i Øjeblikket er og hvad der i 1930 skal være, og der vil paa ingen Maade være foregribet noget ved det, som her sker.

Jensen (Aale): Jeg takker den højtærede Minister for den Redegørelse, han gav for Grunden til, at han ønskede, at ogsaa denne Statsinstitution skulde have sit Sæde i Haderslev, men det forandrer ikke min Opfattelse af det ubetimelige og uheldige i, at man lovfæster, at den skal være netop i Haderslev. Denne Gang drejer det sig om en Mand, der bor i Haderslev, og som man vil have til at administrere Institutionens Virksomhed. Ja, det har jeg ikke noget imod, men jeg ser ikke Nyttten af at lovfæste, at Kontoret skal være i Haderslev. Det kan det lige saa godt være uden Lovfæstelse. Sidste Gang valgte man